

vsega opraviti. — Toraj bolnik ni bil „zapušen“, in mu tudi ni bilo treba „po pomoči zdihovati“.

Gospodu zdravniku sem jez ravno tisti dan naročil, da je M. K. zbolel, in verli gospod se je na to naročenje res peljal iz Šent-Vida naravnost k bolniku, ne pa kakor po primerljivi „memo hise“. Hvala gré temu gospodu za skerb, da je bolnika v ljubljansko bolnišnico spravil, kjer je postrežba boljši, kakor more na kmetih biti; le se mi ne zdi dosti modro bolnika, kterega je v ozdravljenje treba ogreti in v gorak pot pripraviti, iz gorkega, če tudi revnega ležiša, iz gorke hiše vzeti, in ga v merzli večerni sapi slabo oblečenega terdo uro deleč v bolnišnico peljati, kjer hudo prehlajen revež ni mogel več ozdravljen biti, kar bi se bilo doma morebiti vendar zgodilo. — Naj mi še verjamejo „Novice“, da imamo v Dravljah veliko usmiljenih, pa ponižnih Samarijanov, kateri svojih dobrot po časnikih ne oznanujejo.

B. Potočnik, fajmošter.

Novičar iz raznih krajev.

Ministerstvo dnarstva je določilo, da od dobička, ki dohaja lastniku iz pravice lova (jage), naj ima on lov sam ali če ga je dal pod zakup (štant), ne gré dohodnega davka plačevati, ker zavolj ozke zaveze, v kateri je lov s kmetijstvom, že zemljišni davek in priklade tega davka zadevajo tudi lovski dobiček. — Višja sodnija je sklenila, da ne lekdor vino ali kako drugo prodajano pijačo blodi, temuč tudi tisti, ki sprideno prodaja ali prodati misli, zapade kazni, ki jo §. 403 kazenskega zakonika predpisuje. — Memo poprejšnega tedna je spet poslednji teden žitna cena večidel po vsih terjih našega cesarstva enmalo padla; le v doljni Austrii se je 2 do 6 krajc. pri vagánu podražila. — Govejo meso na Dunaji je spet dražje; funt velja ta mesec 17 krajc. Kam bomo prišli z dragino! Nesrečna vojska v Krimu podražuje vse; sedaj bo prišla versta še na naš ljubi brinjevec; že so prišli v Požun (Pressburg) Angleži, kateri v ondašnjih žganjarjih nakupujejo brinjevca za armado v Krim. — Iz Krima je Pelissier 31. aug. pisal v Pariz, „da vse dobro gré in da dela zaveznikov zmiraj bolj napredujejo“. Kakor sam knez Goršakov v poslednjem telegrafnem pismu piše, utegne sedaj vsako uro novica od hude vojske iz Krima priti; on pravi: „Pred Sevastopoljem se ni nič posebnega premenilo, al strel sovražnika je čedalje huji; naše terdnjave zlo terpé“. To je znamenje, da vojskovodja kaj hudega pričakuje, ker pervikrat kaj tacega naznanja in ker pred ob naj hujem bombardovanji je bilo mogoče, poškodovane dela kmalo popraviti. Na Dunaji se je sicer v sredo že govorilo, da 2. dan t. m. so zavezniki začeli iz 800 topov v Sevastopolj bombe metati; vendar se še gotovega nič ne vé. Da pa dolgo več še ne bo odlašala zadnja letošnja poskušnja Rusom kolikor toliko Sevastopolja vzeti, se bere iz pisem iz Pariza, ktere pravijo, da cesar Napoleon že nemirno pričakuje novíc iz Krima, kamor neprenehoma grejo nove kardela francozke armade. — Novice iz malo-azijatiškega bojišča segajo do 13. augusta, pa niso nič novega prinesle. S Karsom ni nobene zaveze več; Rusi stojé v 5 oddelkih v Armenii; pred Karsom stojí le divizija kneza Gurjel-a, v Ardagan-u divizija Kovalevska; večina armade z dvema brigadama je postavljena proti vhodom v Erzerum. Omer-paša, ki je imel namen 1. dan t. m. Carigrad zapustiti, bo svojo vojsko zoper Ruse v te kraje peljal in si je v svesti, da iz Batuma bo rusovsko armado nazaj v Gumro in Erivan zapodil. Ker pa vse to se more še le v drugi polovici oktobra zgoditi, zakaj poprej ne bo mogel svoje armade v teh krajih združiti in zima potem ne bo dolgo odlašala, je očitno, da vse to bo za letos le bolj žuganje kakor pa prava vojska. — Sliši se, da je rusovska vlada vnovič želio

mirni spravi razodela, pa francozka in angležka nočete nič od mirú slišati, ter pravite, da po dunajskem zboru se ni o nobeni stvari nič premenilo, kar bi polajšalo sklep mirú. — Tista prekucijska poskušnja v Angers-u na Francozkem, ktero smo zadnjič omenili, ni bila kaj bodi reč; ustajniki so bili močno oboroženi in bilo jih je okoli 2000; če bi bili zmagali, bi se bil nek po več krajih Francozkega plamen ustaje razširil. 138 so jih vjeli in sodni izročili. — Tistih 10 dní, ko je kraljica angležka v Parizu bila, je privrelo okoli 750.000 ptujcov tje; če se stroški enega na dan štejejo po 20 frankov, je došlo Parizanom v tem kratkem času blizo 150 milijon frankov ali po našem doarji 60 milijonov gold. — Sliši se, da ban Jelačić gré te dní v Pariz. — V Atenah je še zmiraj stara zmešnjava; kralj noče Kalergis-a več za vojniškega ministra spoznati, Kalergis pa noče odstopiti zato, ker ga ministerstva predsednik Maurokordatos pod svojim krilom ima in tudi francozki in angležki poslanec sta mu podpornika; vsaki dan pričakujeta ta dva o ti zadevi sporočil iz Pariza in Londona in kar bojo te velele, to bo obveljalo, — tako deleč je prišel kralj gerški! — Na malega Šmarna dan (8. sept.) bo v Rimu ustanovljen nov papežev red, namreč red prečistega spočetja; sliši se, da dunajski višji škof bode eden izmed pervih vitezov tega reda. — V Lyonu na Francozkem se je primerila unidan čudna prigodba. Neka mojskra je imela berž ko berž izdelati naročeno svatbino oblačilo; njena 15 let stara hči, ki je neprenehoma to oblačilo šivala, je vsa trudna v zamaknjenstvu zaspala, v tem spanji pa je zmiraj naprej šivala, oblačilo doveršila in ga prec zarano zjutraj neala nevesti. Potem pride domú in se vleže v postoljo. Ko se pozneje zbudi, hoče naprej šivati — pa oblačila nikjer ne najde; misli, da je ukradeno. Vsa prestrašena teče k nevesti in ji potoži nesrečo; tukaj pa zvé vsa osupnjena novico, da zgodaj davi je sama prinesla oblačilo v hišo. —

Divja rožica.

Na snežni gori pisana
Se roža žlahna svetala,
Prišel mlad vertnar na goro,
Je rožo vidil, djal tako:
„Oj rožica lepo cveteš,
Pa komu tu dopasti češ?
Sem fantje ne zahajajo,
Dekleta tud ne šetajo.
Otrebil bodem te snega,
Izkopal iz pešenih tla,

Na grajski vert te bom sadil,
Zalival pridno, ti gnojil,
Tam se gospoda zbirajo,
Na te naj se ozirajo.“
Izkoplje rožo vertnar mlad,
Seboj pa nese jo na grad,
Na gredo černo jo vsadi,
Zaliva pridno, ji gnojí;
Pa sonce žarko prisvetlí,
In gorska rožica — zveni.

S. Jenko.

Pogovori vredništva.

Gosp. J. M. v C.: Vse smo prejeli in izročili, — hvala lepa! Kar se pa tiče „speljev, glagol.“, bi prav radi vzeli, ako bi šlo brez doklade v „Nov.“. Doklada v celí veliki pólí bi pa prizadjala stroškov (40 fl.) čez našo moč. Blagovolite nam naznaniti, kaj naj storimo. Ker ni bilo gosp. Bl. domá, nismo mogli poprej odgovoriti. — Gosp. M. V. v V.: Tudi Vaše rokopise smo sprejeli, al žal nam je, da obširnih slovniških stvari ne moremo več jemati v „Nov.“, ker le malo jih je, ki take, čeravno važne, razlage radi beró v časopisih, in ker en spis vzrokuje kmalo deset družih. Pesmi so nam ljube. „Nagl. se rada kaz.“ se bode dobro prilegla „Koledarčku“. — Gosp. A. M. v G.: K. zemljopis kr. slov. se ne prodaja; gosp. C. na D. ga Vam zamore dati. Čudno je, da „berila za 4. gimn. razred“ še nimate v Gorici. Da! presneta vzajemnost naših knjigarjev. Al odkritoserčno moramo reči, da izdajatelj kake knjige res ne more imeti veselja brez naročila ponujati kam knjig, ker dnarja za nje potem ni dvé leti. Edini pomoček pospešiti leno knjižno obćenje je, da vselej kak prijatelj domačega slovstva stopi h knjigarju svojega kraja in ga podrega za naročbo nove knjige; če je naročil, bo dobil, in potem bo tudi po redu plačal. Mi smo leta 1853 poslali v Gradec v neko imenitnišo knjigarnico več koledarčkov; še danes nimamo krajcarja za nje, pa tudi bukev nam ne pošljejo nazaj. Taka je! Zavolj „Mitth. des hist. Vereins für Krain“ etc. se je treba obrniti na gosp. dr. Kluna. vrednika njih.